

Bemutatómunka reflexió

Tanítási gyakorlatom nagyrészt hagyományos, tantermi órák keretében tartottam, csupán négy óra maradt az online, digitális órákra. Három osztályban tanítottam: egy tizedikes, egy kilencedikes és egy tizenkettedikes fakultációs osztályban/csoportban, ezért kevés időm volt alaposabban megismerni az osztályokat, azonban megismerhettem a több különböző korosztály hozzáállását, viselkedését. A vírushelyzet miatt kialakult távoktatási rendszer az előnyeivel és hátrányaival együtt számomra inkább pozitív, hiszen szeretem használni az innovatív, digitális technológiákat. A tantermi órákra is igyekeztem a lehetőségekhez mérten minél több digitális impulzusnak kitenni őket. Az órákon a tankönyv ismeretanyagát vettem alapul, mind a tantermi, mind a digitális oktatásaim során. A digitális órák csupán az ismeretanyag átadás formájában különböztek, azonban a ráhangolódás, rávezető kérdések segítségével nem tudott érvényesülni. Úgy éreztem, hogy a diákok így csak egy megoldandó feladatot látnak az órában, ami sajnos igaz is volt, mivel nem volt élő tanóra, mely során képet kaphattam volna a diákok reakcióiról.

A bemutatómunkám a kilencedikes osztályban, a vízburok földrajza témakörben, a folyóvizek téma volt. Ez egy könnyen feldolgozható, egyszerű téma, mely felhasznál néhány előzetes tudáselemet, például a vízkörforgás, vagy a különböző kőzetek keménysége, azonban a hangsúly az új ismeretanyagon volt. A folyóvizek témában olyannal ismerkedhettek meg a gyerekek, mint a holtág, sodorvonal, a különböző folyószakaszjellegek, a szurdok és kanyon közötti különbségek, a vízállás, vízhozam és vízjárás fogalma, valamint a sziget és a zátony közötti különbségek. Úgy gondolom, hogy mivel Magyarországon sok folyó, illetve kisebb vízfolyás van, ezért fontos, hogy a gyerekek tisztában legyenek a folyóvizek jelentőségével és ha esetleg majd a való életben is találkoznak ilyen képződményekkel, akkor legyen fogalmuk, hogy mi is az, hogyan „üzemel”.

A diákok már az első digitális óra kapcsán jelezték, hogy örülnének, ha a feladatokat nem csak az óra idejében oldhatnák meg. A kialakult helyzetre való tekintettel én is úgy láttam jónak, hogy amiben tudok, minél rugalmasabb feltételeket biztosítok. Ezért az órára szánt feladatok beadási határideje az óra napjának éjféle volt. A feladatokat aznap reggel nyolc órakor posztoltam az iskola által használt Google Classroom rendszerben. Én jónak tartom, hogy az iskola választott egy platformot és az oktatás az összes órán ezen a platformon zajlott. Két iskoláskorú testvérem példájából látom, hogy ez az egy platformra szorítkozás jobb döntés,

mert a testvéreimnél ahány óra, annyi különböző újdonsült rendszer és a tanulás rovására megy a rendszerrel való ismerkedés. Az általam tanított osztályoknál így is néha előfordultak kisebb-nagyobb fennakadások, például nem tudta feltölteni a feladatot; a kép feltöltésénél a telefon teljesítmény korlátjai miatt lefagyott, kilépett; nem nyílt meg a Google Forms, kilépett a Google Forms és nem mentette a megoldásait; az NKP-s oldal leterheltség miatt nem mindig nyílt meg; a Google Classroom-on beállított időzített feladatok és posztok nem kerültek kiosztásra a beállított időpontban. Szerencsére minden felmerülő problémára találtunk megoldást. A feladatokat ezen felmerülő problémák miatt igyekeztem úgy kialakítani, hogy a diákok a náluk otthon lévő tankönyv segítségével is meg tudják oldani.

Az első feladat egy szófelhő készítése volt a wordart.com segítségével. Azért tartom fontosnak, hogy ilyen feladatot is csináljanak a gyerekek, mert a segítségével kicsit rendszerezik a gondolataikkal és kiélhetik a kreativitásukat. A diákok többsége egy felhő formájú szófelhőt alkotott. Nem tudom, hogy ez valóban attól volt-e, hogy szó szerint értelmezték, vagy sokaknak tényleg a felhő jut eszükbe egy folyónál állva. A felhő alakzatokon kívül volt cápa, tehénke, csepp, földgömb és tájkép is. A feladatok értékelésénél engem is boldoggá tett, hogy a gyerekek milyen szép, kreatív szófelhőket készítettek. Sok munkán nagyon jó gondolatok voltak, amikről nem gondoltam volna, hogy megjelennek.

A második feladatnál a folyó témában felmerülő fogalmakat kellett összepárosítani a definíciókkal. Mivel ezek új fogalmak, igyekeztem a tankönyv szóhasználatát használni, hogy a diákok könnyen meg tudják oldani ezt a feladatot. Szerintem ez azért fontos és jó feladat, mert bár komplex feladat, de sokat lehet belőle tanulni. A feladatok kiértékelésekor láttam, hogy a gyerekek többnyire két fogalmat cseréltek fel: a vízválasztót és a sodorvonalat. A következő órákon ezen két fogalom tisztázása lenne szükséges minél látványosabb és felfedezőbb módon.

A harmadik feladatnál készítettem a Learningapps oldalon egy tankocskát, ahol a folyók szakaszjellegeinek jellemzőit kellett a megfelelő szakaszjelleghez párosítani és ha ezt jól tették, akkor kaptak egy jelszót, amit a feladathoz tartozó szövegdobozba kellett beírniuk. A feladatlapok javításánál ezt mindenki helyesen beírta. Ennél a feladatnál bármennyiszer lehetett próbálkozni. Szerintem ez a feldattípus azért jó, mert kitartásra ösztönzi a gyerekeket és saját tempójukban tanulhatják meg az anyagot. Valamint a hibáikból is tanulhatnak, hiszen a feladat kijelzi, hogy melyik van rossz helyen és így el fognak gondolkozni, hogy a rossz vajon miért is rossz és hová való.

Az utolsó feladatnál egy levelet kellett kiegészíteni a megfelelő fogalmakkal, ahol a definíció nem szakszerűen volt megfogalmazva, hanem próbáltam úgy leírni, hogy az a gyermekek számára is érthető, közéleti iskolanyelvet tartalmazzon. Meglepetésemre születettek olyan megoldások, amik bár beleillettek a megfogalmazásra, nem gondoltam rájuk. Természetesen ezeket is elfogadtam, de meglepődtem, hogy ami nekem elsőre beugrik egy leírásról, az lehet, hogy nekik eszükbe sem jut. A megoldások többségében jók voltak, azonban a sodorvonal fogalmának elsajátíthatatlansága itt is megfigyelhető volt, továbbá született olyan megoldás is, hogy 'sordóvonal'.

A bemutató órám egyben az utolsó órám is volt velük, ezért azt az ajánlatot tettem, hogy aki jól dolgozik és eddig is jól dolgozott, az kaphat egy órai munka 5-öst. Akik eddig is szépen dolgoztak, azok most is gyönyörű munkát adtak be. Voltak, akiknek volt néhány hibája, de az 5-ösért a feladatsort újból megoldották. Azonban szomorúan tapasztaltam, hogy kevés diák élt ezzel a lehetőséggel. Volt, aki ezt a feladatsort hibátlanul megoldotta, de hiányzott egy régebbi feladatsora, de az 5-ösért nem volt hajlandó megcsinálni.

Összességében elmondható, hogy a gyerekek élvezték és többnyire kötelességtudóan megcsinálták a feladatokat. Azt nem tudom, hogy a feladatok egyértelműségéből vagy félelemből, de a feladatok megoldási módjával kapcsolatban kérdést nem kaptam. Így az elsajátítás sikerességéről csak a feladatok eredményéből tudtam következtetni. Minden általam kiadott digitális feladatra igyekeztem személyre szóló, motiváló visszajelzéseket adni, melyeket a diákok egy része meg is köszönt.

A végén a jó visszajelzéseket kaptam, a gyerekeknek a szófelhő készítése tetszett a legjobban, a többi feladat csak egy 'oké' minősítést kapott. Én remélem, hogy jó benyomást keltettem bennük és hasznos tudással gyarapodhattak. Számomra a Zrínyi Miklós Gimnázium tanulói kellemes benyomást keltettek és öröm volt ott tanítani.